

Tactile Metamorphosis
Holmegaard Værk
Februar 2022

Af Catherine Lefebvre
Kurator

Med udstillingen *Tactile Metamorphosis* er vi nået til en syntese i billedkunstneren Maria Dubins værk, en syntese, der er blevet til ved intensive arbejdsperioder gennem de sidste 5 år. Når tidsperioden indkredses til de seneste 5 år, er det fordi, der er en klar sammenhæng mellem de udstillinger og serier af værker, som Dubin i denne periode producerer. Den ene stærke udstilling leder til den næste og ud af refleksionerne og det taktile arbejde kommer nye, prægnante værker.

Man skal forstå, at *Tactile Metamorphosis* netop er en videreførelse af de store decoupageværker i serien *Take a Walk in the Park* (vist på Det Fynske Kunstakademi i 2019 og på Holmegaard Værk i 2020), som igen udsprang fra de store tuschtegninger og akvareller i værket *Karen Blixens Blomster* (vist på Karen Blixen Museet og i Tunis i 2018 og 2019).

I den tid, hvor værkerne har udviklet sig og har skiftet tematikker, er der kommet nye erkendelser til, og syntesen af disse ses i denne overdådige udstilling. Maria Dubin har arbejdet med tekstiler, med gamle og nye tekstiler, der danner basis for et nyt udtryk. At male med tekstil, at se og tage tekstilet til sig, er en ny måde for Dubin at fortælle en historie på. En meget personlig historie, der bliver en del af den miljøbevidsthed, som vore samfund befinder sig midt i, og som man ikke kan sidde overhørig.

Tekstilmalerierne er fremstillet af tekstiler fra 4 generationer i Maria Dubins familie. Marias oldemors broderier, en 70'er skjorte, blonder, kniplinger, en velourduge fra 1920'erne, lagner fra 1980'erne, et tæppe købt i Mexico i 1960'erne... Disse tekstiler bliver sammensat til et nyt sprog, en meget personlig historie bliver almengyldig, da vi alle genkender vore egne historier i tekstilerne. Tekstilerne bliver en ledetråd for Maria Dubin. Hun følger med dem i udtryk og form og giver dem nyt liv. Et bevægende nyt liv, der rammer beskueren på genkendelsen og hukommelsen. Med stort mod tager Dubin livtag med disse vævede tråde, som skal finde sig til rette i deres nye situationer. Uden at ryste på hånden bliver familieklenodier integreret i deres nye kontekster og får hermed ny betydning. Tekstilerne går fra den private til den offentlige sfære.

Mønstre, blonder, strukturer, tråde, ædle og almindelige materialer, som repræsenterer hver deres tider, kommer til at udgøre råstoffet i denne series udtryk.

At naturen til stadighed spiller en hovedrolle er let at fornemme; vi er vidner til noget, der er større end tekstilerne.

Når Maria Dubin maler med disse tekstiler skaber hun ny værdi ud fra det eksisterende og præsenterer os for både tankevækkende og umiddelbart tilgængelige, taktile værker i den vidunderligt vedkommende verden, som hun skaber.

Lige så vel som den sorte blomst blev forvandlet til en del af et gigantisk naturbillede, som nærmest sprængte rammerne, lige så vel ved vi, at disse værker ikke udelukkende handler om en familieerindring. Værkerne sætter rammen for en ny forståelse af vor komplekse verden, hvor private minder blandes med den virkelighed, som vor verden og planet befinder sig i, hvor naturen bliver en faktor, man må forholde sig til. Også billedkunstneren som med denne udstilling ikke søger at gøre oprør, men med forstandighed tager sin egen familiehistorie ind i et konstruktivt udsagn om verdens tilstand.

Oprør?

Jo, måske alligevel. På den elegante måde.